

Nederland en slavernij

Vanaf de zeventiende eeuw verdient Nederland veel geld door mensen te **verhandelen**. Die worden gedwongen om als slaaf te werken. Ze worden erg slecht **behandeld**. Pas in 1863 verbiedt Nederland dit. Wat moet je weten over deze **wrede** tijd?

De WIC

De Portugezen dwingen mensen als eerste om in hun **kolonies** te werken, vanaf 1498. Mensen met een donkere huidskleur worden in die tijd als minder waard gezien. Sommigen vinden zelfs dat ze geen 'echte' mensen zijn. Ze worden niet betaald voor hun werk op de suiker**plantages**. Zo verdienen de Portugezen veel geld. Nederland en andere Europese landen kijken dit systeem af. Als Nederland Portugese **kolonies** verovert werken daar al tot slaaf gemaakt. Dat zet Nederland voort. In 1621 richt Nederland de West-Indische Compagnie (WIC) op om meer kolonies te stichten, **handel** te **drijven** en schepen te kapen in West-Afrika en in heel Amerika.

De grootste slavenhandelaar

De WIC verovert steeds nieuwe gebieden, zoals Curaçao, Brazilië en Suriname in 1634. Die landen liggen op centrale plekken aan zee. Je kunt er vanuit Afrika en Europa makkelijk komen met schepen. Halverwege

de zeventiende eeuw is er steeds meer vraag naar suiker in Europa. Om die suiker zo goedkoop mogelijk te verbouwen, worden steeds meer mensen tot slaaf gemaakt. Nederland wordt zelfs de grootste slavenhandelaar van de wereld.

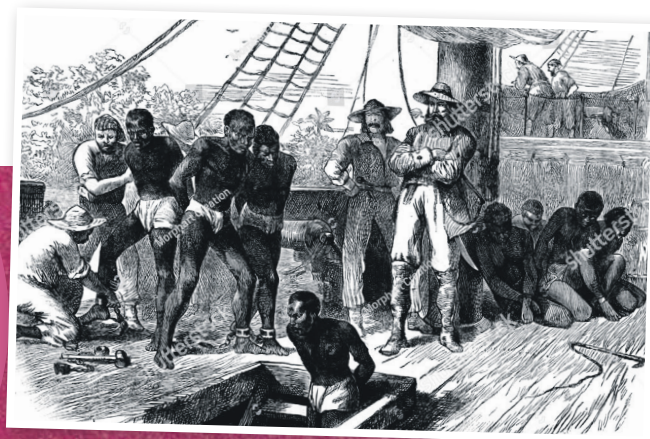
De driehoekshandel

In 1637 verovert Nederland nog een strategische plek op de Portugezen: fort Elmina in Ghana. Het is het begin van de 'driehoekshandel'. Vanuit Nederland varen schepen naar West-Afrika met goederen zoals buskruit en alcohol. In Afrikaanse forten worden die spullen geruild voor mensen. Daarna varen de schepen door naar de kolonies in Noord- en Zuid-Amerika en de Cariben. Slaven die deze barre tocht overleven worden verkocht op

een slavenmarkt. Daarna moeten ze werken op een plantage. De schepen van de WIC varen terug naar Nederland met producten uit de koloniën zoals suiker, koffie en tabak.

De reis van tot slaaf gemaakt

Het leven van gevangengenomen Afrikanen is vreselijk. Ze worden gezien als handelswaar. Vaak moeten ze dagenlang lopen terwijl ze aan elkaar vastgeketend zitten, vanuit het binnenland naar de kust van West-Afrika. Daar worden ze maanden vastgehouden in de kelders van forten. Tot ze naar Noord- en Zuid-Amerika of Curaçao worden verscheept. Zo'n tocht duurt weken. Aan boord worden zoveel mogelijk mensen op elkaar gepropt. Ziektes verspreiden zich snel, er is niet genoeg te eten en in het laadruim is geen frisse lucht. Hierdoor komen heel veel mensen om.

12.000.000 In totaal vervoeren Europese slavenhandelaren zo'n twaalf miljoen mensen als slaaf over de Atlantische Oceaan, tussen de vijftiende en negentiende eeuw.

600.000 Nederland handelt in die tijd 600.000 Afrikaanse mannen, vrouwen en kinderen.

3000.000 De slavenhandel kost drie miljoen Afrikanen het leven.

19% Rond 1770 wordt 19% van alle importgoederen in Nederland door slaven gemaakt.

Het leven van een slaaf

Wie de reis overleeft, wordt verkocht op een slavenmarkt in Suriname of Curaçao. Daar worden de gevangenen **gebrandmerkt** en doorverkocht aan plantage-eigenaren. Op de plantages moeten ze wel zestig tot honderd uur per week keihard werken, in de volle zon. Wie zich verzet wordt wreed gestraft.

De opstanden

Ondanks de zware straffen, is er veel **verzet**. In Suriname weten sommigen te ontsnappen en een vrij leven in de jungle te leiden. Vandaaruit voeren ze ook strijd tegen de Nederlandse kolonisten en plantage-eigenaren. Ze willen ook hun **lotgenoten** bevrijden. Deze verzetsstrijders worden marrons genoemd. In 1795 is op Curaçao een grote opstand, die wordt geleid door de ontsnapte Tula. Maar de **opstand** wordt keihard neergeslagen door Nederland en Tula en zijn medestrijders worden **gemarteld** en vermoord.

Ketikoti herdenking en viering in Amsterdam

Meer slavernij

Na 1750 is de slavenhandel via de Atlantische Oceaan het grootst. Maar ook aan de andere kant van de wereld koopt en verkoopt Nederland mensen. In de Aziatische **vestigingen** van de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC), de grote broer van de WIC, worden zo'n 75.500 mensen als slaaf gehouden. Ze worden gedwongen te werken in huishoudens, in mijnen, op rijstvelden, in suikerbranderijen of op scheepswerven. Deze mensen haalt de VOC vooral uit Aziatische landen, zoals het huidige India, Sri Lanka, Maleisië, de Filipijnen en Indonesië. Maar ook uit Oost-Afrika.

Afschaffing van de slavernij

Aan het einde van de achttiende eeuw beginnen mensen anders te denken over de slavenhandel. Denemarken schaft de slavenhandel als eerste af, in 1803. In 1807 volgt het Verenigd Koninkrijk. In 1814 verbiedt Nederland de slavenhandel. Mensen mogen nog wel worden gehouden als slaaf, maar ze mogen na hun overlijden niet meer worden vervangen. Toch blijft de slavenhandel **illegaal** doorgaan. Pas op 1 juli 1863 neemt Nederland een wet aan die slavernij verbiedt, als een van de laatste landen. De **afschaffing** van de slavernij wordt nog elk jaar herdacht en gevierd, op 1 juli tijdens Ketikoti. Dat is Surinaams voor verbreek de **ketenen**.

Het Slaven monument in Rotterdam

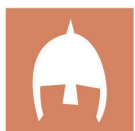
Tijd van jagers en boeren

tot 3000 v. Chr.

Tijd van Grieken en Romeinen

3000v. Chr. - 500 n. Chr.

Tijd van Monniken en Ridders

500 -1000

Tijd van steden en staten

1000 - 1500

Tijd van ontdekkers en hervormers

1500 - 1600

Tijd van regenten en vorsten

1600 - 1700

Tijd van pruiken en revoluties

1700 - 1800

Tijd van burgers en stoommachines

1800 - 1900

Tijd van wereldoorlogen en holocaust

1900 - 1950

Tijd van televisie en computer

1950 - nu